

Vredeskerk, PG DEN HELDER
Zondag 4 januari 2026,
Voorganger: ds. Peter den Braanker
Organist: Peter Baanstra

Lied voor de dienst: Lied 512

1 O Je - zus, hoe ver-trouwd en goed
klinkt mij uw naam in 't oor,
uw naam die mij ge - lo - ven doet:
Gij gaat mij red-dend voor;

2 uw naam die onze wonden heelt
en ons met manna spijst,
die onze dood en zonde deelt
en onze vrees verdrijft.

3 Mijn herder en mijn held, mijn vriend,
mijn koning en profeet,
mijn priester die mijn schuld ontbindt,
mijn weg waarop ik treed;

4 al wat ik doe, al wat ik wil,
het is te zwak, te koud,
maar sterk en vurig wordt de ziel
wanneer zij U aanschouwt.

5 Zolang Gij nog onzichtbaar zijt,
een zon diep in de nacht,
roep ik uw nadering reeds uit
omdat ik U verwacht.

6 O Jezus, hoe vertrouwd en goed
klinkt mij uw naam in 't oor,
als ik van alles scheiden moet
gaat nog die naam mij voor.

7 O naam, eeuwige ademtocht,
een sterveling ben ik,
als eens mijn eigen adem stokt
dan draagt mij uw muziek.

Welkom door de ouderling van dienst

Aansteken van de kaarsen door de diaken

De gemeente gaat staan

Bemoediging en groet:

V: In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest

A: Amen.

V: Onze hulp is in de Naam van de Heer

A: die hemel en aarde gemaakt heeft

V: O God, keer U om naar ons toe

A: en doe ons weer leven met hart en ziel

V: Laat ons, o Heer, uw liefde zien

A: en geef ons uw heil

V: Zegen ons met vrede en laat lichten Heer uw aangezicht

A: Amen

Aanvangslied: Lied 513

1 God heeft het eer - ste woord.

Hij heeft in den be - gin - ne

het licht doen o - ver - win - nen,

Hij spreekt nog al - tijd voort.

2 God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

3 God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

4 God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

De gemeente gaat zitten

Kyrië-gebed

Glorialied: Lied 474: 1, 2, 4 en 5

1 Loof God, gij chris-tenen, maak Hem groot
in zijn ver-he-ven troon,
die nu zijn rijk voor ons ont-sloot
en zendt zijn ei-gen Zoon,
en zendt zijn ei-gen Zoon.

2 Hij daalt uit 's Vaders schoot terneer
op aard om kind te zijn,
een kindje arm en naakt en teer
al in een kribje klein,
al in een kribje klein.

4 Hij ruilt met ons op vreemde wijs:
Hij neemt ons vlees en bloed
en geeft ons in zijns Vaders huis
zijn eigen overvloed,
zijn eigen overvloed.

5 Hij wordt een knecht en ik een heer:
wat win ik veel daarbij!
Waar vindt men zoveel gulheid weer
als Jezus heeft voor mij,
als Jezus heeft voor mij.

Gebed om de opening van het Woord

Kinderlied

1^e Schriftlezing: Lucas 2: 18 – 24

Allen die het hoorden stonden verbaasd over wat de herders tegen hen zeiden, maar Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken. De herders gingen terug, terwijl ze God loofden en prezen om alles wat ze gehoord en gezien hadden, precies zoals het hun was gezegd.

Toen er acht dagen verstreken waren en Hij besneden zou worden, kreeg Hij de naam Jezus, die de engel had genoemd nog voordat Hij in de schoot van zijn moeder was ontvangen.

Toen de tijd van hun onreinheid volgens de wet van Mozes ten einde was, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan de Heer aan te bieden, zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

Zingen: Lied 489: 1 en 2

1 Komt ons in die-pe nacht ter o - re:
 de mor-gen-ster is op - ge-gaan,
 een men-sen-kind voor ons ge-bo-ren,
 'God zal ons red-den' is zijn naam.
 O - pen uw hart, ge-loof uw o - gen,
 ver-trouw u toe aan wat gij ziet:
 hoe 't woord van God van al-zo ho - ge
 hier men-se-lijk aan ons ge-schiedt.

2 Geen ander teken ons gegeven
 geen licht in onze duisternis
 dan deze mens om mee te leven
 een God die onze broeder is.
 Zing voor uw God, Hij openbaarde
 in Jezus zijn menslievendheid.
 Zo wordt de wereld nieuwe aarde
 en alle vlees aanschouwt het heil.

2^e Schriftlezing: Lucas 2: 25 – 40

Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden:

‘Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd.

Want met eigen ogen heb ik de redding gezien die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken: een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.’

Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd. Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: ‘Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, [35] en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.’

Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. Het kind groeide op, werd sterk en was vervuld van wijsheid; Gods genade rustte op Hem.

Zingen: Lied 159a

2 Gij hebt het opgericht
voor aller aangezicht,
een schouwspel voor de tijden,
een licht is opgegaan,
het zal de nacht verslaan
en Israël verblijden.

Uitleg en verkondiging

Orgelspel

Zingen: Lied 528

1 Om-dat Hij niet ver wou zijn

is de Heer ge-ko-men.

Mid-den in wat men-sen zijn

heeft Hij wil-len wo-nen.

Mid-den on-der u staat Hij die gij niet kent.

Mid-den on-der u staat Hij die gij niet kent.

2 Overal nabij is Hij
menselijk allerwegen.
Maar geen mens herkent Hem, Hij
wordt gewoon verzwegen.

refrein

4 Wil daarom elkander doen
alle goeds geduldig.
Wees elkaar om zijnentwil
niets dan liefde schuldig.

refrein

3 God van God en licht van licht,
aller dingen hoeder,
heeft een menselijk gezicht,
aller mensen broeder.

refrein

In Memoriam

Stilte

Zingen: Lied 769: 1

1 Eens, als de ba - zui-nen klin-ken,
uit de hoog-te, links en rechts,
dui-zend stem-men ons om - rin-gen,
ja en a - men wordt ge-zegd,
rest er niets meer dan te zin-gen, –
Heer, dan is uw pleit be-slecht.

Gebeden

- stilte

- samen zingen van het Onze Vader (**Lied 369b**)

Inzameling van de gaven

De gemeente gaat staan

Slotlied: Lied 503

1 Wij staan aan een krib-be, aan-schou-wen de bron,
de oor-sprong der schep-ping, de rij-zen-de zon:
dit le-ven zal stra-len, door God zelf be-mind.
Wij groe-ten de toe-komst, ge - vat in dit kind.

2 Wij lezen Gods wezen in het kind dat hier ligt.
De nacht geeft zijn liefde een helder gezicht:
dit kind, dat ontvlamt als een aarzelend vuur,
wordt licht en geleide in ons donkerste uur.

3 Hier tussen de schapen is Hem uit het hout
van bomen uit Eden een kribbe gebouwd.
Die is deze herder tot eerste tehuis,
en nog draagt dit hout Hem als Lam aan het kruis.

4 Hoe diep ook het duister waarin Hij verschijnt,
zijn ster aan de hemel heeft alles omlijnd.
Hij is ons tot lichtbron in donkere nacht.
Het zonlicht van Pasen wint hier al aan kracht!

Zegen

Gemeente: Amen (3x) Lied 431^c

